

2. asema

Jeesus kantaa ristiään

14.4.2010

Kaupungin ulkopuolella Luoteis-Jerusalemossa sijaitsee pieni kukkula, arameaksi Golgata, latinaksi *Locus Calvarie*, pääkallonpaikka.

Jeesus alistuu tuomionsa täytäntöönpanoon. Hän ei tule säästymään mitään, ja hänen harteilleen putoaa häpeällisen ristin paino. Mutta, rakkauden tähden, Risti tulee olemaan hänen kuninkuutensa valtaistuini.

Jerusalemin kansa ja muualta tulleet pääsiäisen viettäjätkerääntyvät nähdäkseen Jeesus Nasaretilaisen, juutalaisten kuninkaan, kulkevan ohitse. Kuuluu väkijoukon melua. Välillä on lyhyitä taukoja, ehkäpä niinä hetkinä, kun Kristus suuntaa katseensa jotakuta kohti:

— Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua (Luuk. 9: 23).

Ja millä rakkaudella Hän halajaa tuota puuta, joka on tuova hänelle kuoleman!

Eikö ole totta, että heti kun lakkaat pelkäämästä Ristiä - tai sitä, mitä jotkut kutsuvat ristiksi -, että heti kun valjastat tahtosi Jumalan tahdon noudattamiseen, olet onnellinen ja kaikki huolet sekä moraaliset ja ruumiilliset kärsimykset haihtuvat?

Jeesuksen Risti on todellakin lempeä ja rakastettava. Surulla ei ole merkitystä Ristillä, ainoastaan ilolla siitä, että tiedämme olevamme vapahtajia Hänen kanssaan.

mietiskelyn kohdat

1. Seurue valmistautuu... runneltu
Jeesus on häntä ympäröivän ivan kohde: Hän! Hän joka kulki maailmassa hyvää tehden ja kaikkia kärsimyksistään parantaen (vrt. Apt. 10:38).

Hänet, hyvä Mestari, Jeesus, joka tuli tapaamaan meitä kaukana olleita, hänet viedään nyt teloituspaikalle.

* * *

2. Ikään kuin juhlaa varten ovat he koonneet seurueen, pitkän kulkueen. Tuomarit haluavat herkutella voitostaan hitaalla ja armottomalla kidutuksella.

Jeesus ei kohtaa kuolemaansa yhtäkkiä... Hänelle on anottu aikaa, jotta kipu ja rakkaus voivat yhä samaistua Isän rakastettavaan tahtoon. *Ut faceren voluntatem tuam, Deus meus volui, et legen tuam in medio cordis mei* (Ps. 40:9): Sinun tahtosi, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämessäni.

* * *

3. Mitä enemmän tulet Kristuksen omaksi, sitä suurempi armo sinulla on maanpäällistä tehokkuuttasi ja iankaikkista onnellisuutta varten.

Mutta sinun on tehtävä päätös seurata antautumisen tietä: Risti selässäsi, hymy huulillasi, valo sielussasi.

* * *

4. Kuulet sisimmästäsi: "Oi kuinka painaa ies, jonka vapaaehtoisesti

otit!" Se on paholaisen ääni, sinun...
ylpeytesi taakka.

Pyydä nöyryyttä Herralta, ja näin
sinäkin ymmärrät Jeesuksen sanoja:
*iugum enim meum suave est, et onus
meum leve* (Matt. 11:30), joista minä
pidän näin vapaasti käännettyinä:
minun ikeeni on vapaus, minun
ikeeni on rakkaus, minun ikeeni on
ykyseys, minun ikeeni on elämä,
minun ikeeni on tehokkuus.

* * *

5. Ilmassa on olemassa eräänlainen
pelko Ristiä kohtaan, Herran Ristiä
kohtaan. Ja se johtuu siitä, että
risteiksi on alettu kutsua kaikkia
elämässä tapahtuneita
epämiellyttäviä asioita, eikä niitä
osata kantaa Jumalan lasten
tunteella, yliluonnollisella katseella.
Poistetaan jopa ristit, joita meidän
isoisämme istuttivat poluille...!

Jeesuksen kärsimyksen hetkellä Risti lakkasi olemasta enää rangaistuksen symboli tullakseen voiton merkiksi. Risti on Lunastajan vaakuna: *in quo est salus, vita et resurrectio nostra*: Siinä on meidän terveytemme, elämämme ja ylösnousemuksemme.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/2-asema/](https://opusdei.org/fi-fi/article/2-asema/) (4.3.2026)